

Willem Vermandere, Menschen Van Te Lande

Myn menschen van te lande
Hoe geiren zie k julder gaan
Met zwier en zwaai
Of kloek en taai
Op luider stikken staan

Myn menschen van te lande
Met peird en met ploeg
Zie k julder slaven
Tot laat in 'n avond
Of van tjenuchtens vroeg

Myn menschen van te lande
Moe getrn hoor ik jutder klappen
De tael is oud
De spraek is stout
En sterk lyk julder stappen

Myn menschen van te lande
Blijft julder wegen gaan
Kop in de lucht
Voor niet beducht
Durft en je blijft bestaan